Sense sostre ni aturador

El Girona C, a Segona Catalana, i el juvenil A, a Divisió d'Honor, han encetat la temporada amb molta força guanyant tots els partits i liderant les seves classificacions amb mà de ferro

Un Girona com aquest, a l'elit i amb una propietat de cinc estrelles, mereix una base de Primera. És el mínim. Si es vol consolidar l'equip a la màxima categoria durant un munt d'anys i es somia amb una ciutat esportiva que segueix resistint-se, enfortir els fonaments és un pas essencial. Per sort, fa un temps que aquesta premissa s'ha entès a la perfecció i allò que abans eren mancances i deixadesa, ara ha guanyat en recursos. S'aposta més per la base; si més no, hi ha més recursos que abans i això es veu reflectit a l'hora de la treballar. De moment, aquest és el primer pas. El segon, és que arribin els resultats. Formar jugadors és essencial, però si es fa mentre l'equip de torn guanya, molt millor. I n'hi ha un parell que van per feina, sense sostre ni aturador. Dues plantilles que a l'estiu vivien una completa transformació i que tan sols han necessitat un mes de competició per generar certes esperances. Es tracta del juvenil A blanc-i-vermell i del Girona C, líders intractables de les seves respectives categories, amb més punts que cap altre perseguidor i un futur prometedor.

«Estic molt satisfet». No n'hi ha per a menys. Àxel Vizuete es frega les mans. El seu Girona C, construït gairebé del no-res, té la difícil missió de competir a Segona Catalana i l'aspiració de pujar de categoria. Per això, a banda de juventut, s'apostava per l'experiència de futbolistes com Toni Montero, Óscar Almendros, Carlos López o Jaume Duran, entre d'altres. Els dubtes de saber si l'equip rendiria s'han esvaït ben aviat. En un mes, el botí fa patxoca: 12 punts de 12 possibles, amb victòries contra el Bescanó (1-0), Camprodon (6-1), Guíxols (0-1) i Porqueres (1-3). Líder en solitari, amb 4 punts d'avantatge respecte l'Escala, màxim golejador (11) i el menys golejat del campionat (2), compartint honor amb el Tossa. «Sempre és una incògnita saber en quin punt estarà l'equip, quin nivell mostrarà. Era conscient que la categoria és complicada, que els rivals t'esperaran amb una motivació extra. A més, no me n'amago, l'objectiu és pujar a Primera Catalana», reflexiona Vizuete, qui té motius per argumentar la seva satisfacció: «Estic content per com ha començat la temporada a tots els nivells. Pels bons resultats, però també perquè hem confeccionat un bon vestidor, molt solidari. Era una prioritat, més que fer una plantilla de qualitat».

Reconeix Vizuete que «tard o d'hora» també arribaran «mals moments», però mentre espera, no pensa «més enllà del proper partit». I si es dona el cas, està tranquil. «Els veterans ajudaran a superar qualsevol mala ratxa, ja sigui a la Lliga o en un mateix partit. Saben assumir el lideratge i treure pressió als més joves. És un vestidor molt humil i ens sentim forts pel bon col·lectiu que hi ha».

Si Vizuete té motius per somriure, tres quarts del mateix passa amb Àxel Marsal, entrenador d'un juvenil A que encetava un nou curs amb moltíssimes cares noves. Els canvis, amb el prometedor Pedro Porro al capdavant, han funcionat des del primer dia i els resultats no han trigat en arribar. Quatre jornades i totes es compten per victòries: San Francisco (1-0), Saragossa (2-1), Bellvitge (1-2) i Lleida (0-3). Líders, amb 12 punts, un parell més

que el Nàstic, segon, i deixant enrere a potències com ho són l'Espanyol (tercer amb 9 punts) o el Barça (cinquè, amb 8). Marsal admet que s'ha començat «molt bé», però considera que és «massa aviat» per empapar-se d'eufòria. «L'important no és com es comença, sinó com acaba la cosa. El camí és el correcte i reafirma que s'està fent una bona feina. Els resultats i també la sort ens estan acompanyant. Tots els futbolistes estan treballan com cal i això es nota», explica. Admet que l'ha «sorprès» un equip que ha crescut «molt ràpid» i que té «més talent» que un any enrere. «Tenim millors jugadors i creem perill quan trepitgem l'àrea rival», valora. Subratlla que tot i la bona arrencada, l'«objectiu encara és el de formar jugadors» i creu que hi ha «fusta» per assegurar el futur. «Si es continua treballant així, hi ha bons futbolistes pel dia de demà. S'ha fet una versió important per arribar, com a mínim, al Peralada-Girona B».

No han arrencat amb tanta força, però deu n'hi do. La base, també pot presumir de l'infantil, que milita a Divisió d'Honor; és segon i imbatut després de dues jornades. El Cadet blanc-i-vermell ocupa el sisè lloc; també el juvenil B, que competeix a la Lliga Nacional.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/09/26/sostre-ni-aturador/869595.html?utm_source=rss